

Vendelsö 2014-04-23

1 (4)

**Haninge kommun
Kommunstyrelsen**

**Att. Martina Mossberg, Peter Olevik-Dunder, Marie Litholm, Raymon Svensson,
Anna Ragnar, Robert Noord**

136 81 Haninge

Gudö – skäligt och rättvist?

Detta är en kompletterande skrivelse till skrivelserna den 25 och 31 mars 2014 angående kommunens uttag av gatukostnader som i flera fall uppfattas som oskäliga och orättvisa.

Söder om Tutviksvägen och granne med återvinningsstationen och infartsparkeringen bor sedan mer än 50 år en nu 80-årig dam i en fastighet, som liksom övriga fastigheter vid den här delen av Tutviksvägen, har byggts i början av förra seklet. Fastigheten ligger i ett område som i planbeskrivningen utpekats som kulturhistoriskt intressant. Fastigheten, liksom sex andra fastigheter i närområdet varav två norr om Tutviksvägen har alltid bebotts permanent. I en av fastigheterna, där Konsum och Posten en gång låg bedrivs fortfarande handels- och affärsverksamhet.

Plangenomförandet medför för de sju fastighetsägarna vid nedre delen av Tutviksvägen ingenting. Det som kommunen anser vara förbättringar för området hade man redan tidigare. Andra får bättre vägar och kommunalt VA. Tutviksvägen där de sju fastigheterna ligger var bredare före plangenomförandet än vad Gudös småvägar blivit efter. Den hade till skillnad mot småvägarna en bra grundstomme och dessutom sedan många år belagd med asfalt. Samtliga sju fastigheter har sedan länge kommunalt VA. Samtliga kommer att debiteras höga gatukostnader utan att få något i stället annat än ökade olägenheter. Hur kan man anse det som skäligt och rättvist att ta betalt för något sådant?

Olägenhet 1 - återvinningsstationen

Nära granne till den äldre damens fastighet är, som nämnts, en återvinningsstation. Den fungerar som en nyttighet för hela Gudöområdet men den utgör tyvärr även en påtaglig olägenhet för dem som bor närmast, inte minst för den äldre damen.

Städningen av återvinningsstationen är möjligen bättre nu efter det att kommunen tog över den uppgiften från FTI men den inger trots detta alltför ofta ett skräpigt intryck p.g.a. att containrarna alltför ofta är överfulla. Det gör att det som skulle ha slängts i containrarna i stället ställs vid sidan om. Allt stannar tyvärr inte där utan förs med djur, fåglar och vindar ut över omgivningen och får tas om hand av närboende. Hamnar det på allmän plats sker ingen städning utom möjligen en gång per år. Glascontainrarna medför ofrånkomligt ett ofta återkommande klirr när de fylls på. Tömningen av containrarna är inte heller ljudlös.

Lokala återvinningsstationer borde slopas. All sortering bör ske hemma på den egna tomten. För några år sedan infördes tjänsten ”Sortera hemma” med ett extra tillägg om ca 1.000 kr. Detta tillägg ska tydligen gälla till dess lagstiftningen på området kan ändras så att kommunerna tilldelas de avgifter som nu går till FTI. När kan detta bli verklighet så att vi slipper dessa lokala sopstationer?

Hur många vill ha en återvinningsstation som granne? Boende i närheten av en sådan borde givetvis inte behöva betala för det tvivelaktiga nöjet att ha en sådan som granne. En sådan kan knappast ge något mervärde. Det borde man ha tänkt på vid fördelningen av gatukostnader.

Olägenhet 2 - infartsparkeringen

Nära granne är, som nämnts, även en infartsparkering. Även den fungerar som en påtaglig nyttighet, inte för de närboende, men för alla som bor i mer avlägsna områden som Tutviken, Österäng m.fl. områden i periferin. Den normala användningen av en infartsparkering innebär kanske inga större problem. Men vacker är den inte. Någon försköning verkar inte vara planerad. Hur många vill ha en infartsparkering som granne? Den här typen av platser drar dessutom tyvärr nattetid till sig en del busliv som är mindre trevligt. En infartsparkering ger inget mervärde åt närliggande fastigheter. Det borde man ha tänkt på vid fördelningen av gatukostnader.

Olägenhet 3 – trafiken.

Tutviksvägen var för de sju fastigheterna mellan cirkulationsplatsen och Gudöbroleden som väg betraktad lika bra före som efter genomförandet. Trafikförhållandena har inte blivit bättre, snarare sämre. Gång-/cykelbanan ligger på fel sida för flera av de sju fastigheterna, samtidigt som trafiken ökat och med stor sannolikt kommer att öka ytterligare framöver. Vägen har byggts om för att i en avlägsen framtid möjliggöra busstrafik och mer byggnation i ovanförliggande områden.

Ombyggnaden medförde ingen som helst nytta för de aktuella fastighetsägarna. Trafiksituationen var före plangenumförandet minst sagt rörig i området där huvuddelen av all trafik till och från innanförliggande områden ska passera. Genomförandet har inte på något sätt medfört någon förbättring av tidigare förhållande. Tvärtom medför plangenumförandet ännu mer trafik med stort inslag av byggtrafik. Den enda förbättringen i området är att återvinningsstationen flyttats in på infartsparkeringen så att den som ska tömma sina förpackningar slipper stå på den starkt trafikerade Tutviksvägen. Det senare är den mest synbara förändringen.

Att bo centralt innebär naturligtvis inte bara nackdelar. Man har nära till bussen. Man behöver inte ta bilen för att hämta eller lämna någon vid bussen. Efter en snörik natt är vägen oftast plogad. Så har det alltid varit. Det är inte plangenumförandets förtjänst.

Olägenhet 4 – ökad hastighet

En konsekvens av plangenumförandet är att man kör fortare på Tutviksvägen när man nu inte längre behöver ta samma hänsyn till fotgängare och cyklister. De kan ju nu använda gång-cykelbanan. Stressade bilister ökar inte sällan hastigheten för att hinna fram till Gudöbroleden innan ljussignalerna slår om. Sista delen av Tutviksvägen mellan cirkulationsplatsen och Gudöbroleden, ca 200 meter, har blivit en fartsträcka. Man tänker inte på att de som bor längs vägen måste kunna ta sig ut från sina fastigheter. Hastigheten på den aktuella sträckan ska förvisso sänkas i höst till 40 km/timme. Problemet är att alltför många i vår stressade värld inte håller skyltade hastigheter.

Slutkommentar

Flertalet fastighetsägare får genom plangenumförandet åtminstone en bättre väg till sin fastighet och kommunalt VA, men inte de 7. I de förstas fall kan man tala om påtaglig förbättring, men inte för de 7. Ännu mer påtaglig blir förbättringen för de fastighetsägare som får en väg till sina avstyckade tomter trots att där inte fanns någon väg tidigare. I de fallen kan man tala om en verkligt påtaglig förbättring.

Man kan med fog fråga sig vad de sju fastighetsägarna vid Tutviksvägens nedre del ska betala för. Den skräpiga återvinningsstationen, infartsparkeringen, den ökade trafiken, den ökade hastigheten, problemet med att ta sig ut från fastigheten, det ökade bullret och den ökade partikelhalten i luften kan knappast ge något mervärde. Hänsyn skulle ha tagits till detta vid fördelningen av gatukostnader. Det här är frågor om skälighet och rättvisa som inte ska behöva avgöras i Mark- och miljödomstolen.

Bakom denna skrivelse står styrelserna för Villaägarna, Haninge-Tyresökretsen och Vendelsö Fastighetsägareförening

Med vänliga hälsningar
Villaägarna, Haninge-Tyresökretsen e.u.

Ulf Nilson

Tutviksvägen 5, 136 75 Vendelsö
776 21 14
ulf.n.nilson@telia.com